

Michal Němec z Jablkoně tvrdí, že festival **Hradecký slunovrat** je zázrak. I já jsem z něj stále více unešena. Položila jsem tedy produkční a spoludramaturgyni festivalu, kterou je **Magdaléna Hájková**, pár otázek.

Můžu na začátku jednu otázku na tělo? Kdyby přišel Agrofert s tím, že vám zaplatí třeba koncert Michala Hrůzy s filharmonii a další hvězdy, jaká by byla vaše reakce? Na to je velmi jednoduchá odpověď. Agrofert a další firmy podobného ražení bychom nepřijali, festival je pro nás radost, a myslím, že i z jeho programu je zřejmé, jaké hodnoty zastáváme. A zrovna Michala Hrůzu bychom do programu nechtěli, není to pro nás tak zajímavá hudba, abychom o jeho vystoupení na Hradci usilovali.

Připomínáte odkaz kněžny Mechtilde Lichnovské, souvisí to s těmi hodnotami, o nichž jste mluvila?

Jistě, byla to žena, která milovala svobodu a vzdělanost. Představovala svým životem to, co se Hradecký slunovrat snaží naplňovat. Ve svém životě se věnovala podpoře kultury a společenského života, přátelila se se spisovateli, mysliteli či malíři a sama tvořila. Napsala 17 knih, včetně poezie či dramatu, a má své důležité místo v německé modernistické literatuře, a to nejen proto, že ve svých předválečných dílech upozorňovala na nebezpečí nacismu a Adolfa Hitlera. Proto byly její knihy v nacistickém Německu na černé listině.

Co si tedy můžeme představit pod názvem Salon Mechtilde?

Je to souhrnné označení pro veškerý nehudební program festivalu. Jeho součástí pak bude zrovna tak povídání o utečeneckých táborech v Srbsku jako pohádka pro děti. Ten záběr je opravdu široký, ale o to nám jde. Největší hvězdou pak bude bezesporu architekt David Vávra se svými přednáškami, který se nám zároveň představí také jako umělec (a jistě i herec) při autorském čtení poezie.

Energii, nadšení a zápal ve výsledku cítíte

Hradecký slunovrat si v neuvěřitelně krátké době vydobyl v nabitě festivalové konkurenci nevídanou prestiž jak mezi umělci, tak mezi diváky. Můžete prozradit recept jak na to?

Když se zamyslím nad tím, co přimělo před pár lety mě, abych se začala na festivalu podílet organizačně, řekla bych, že to ve výsledku bylo totéž, co oslovuje ostatní, ať už umělce, nebo diváky. Když pomínu kvalitní dramaturgii, která je jednoznačná už jen z pohledu na festivalový plakát, je to celá řada dalších faktorů – kouzelná lokalita a genius loci hradeckého zámku, nekompromisní snaha o udržení kvality na všech možných úrovních od gastronomie, vína nebo technického zajištění, široký záběr a pestrost nejen hudebního programu, kde si na své přijdou všechny generace. A pak jedna zcela vzácná a z mého pohledu ta nejdůležitější věc – absolutní nadšení a zápal pořadatelů. Tu energii prostě v tom výsledku cítíte, tak je to ve všech odvětvích lidské činnosti a možná je to právě ta nepostihnutelná kvalita a těžko sdělitelný „recept“.

Velký důraz kladete při HS na gastronomii. Dokonce máte vlastní festivalové víno. Proč nejedete jako jiné festivaly po dálnici - bramborák, klobása, pivo, halušky?

Doba se změnila, lidé mají rádi pestrost a kvalitu a rádi si za to i zaplatí. Tady není určitě důvod, proč bychom v gastronomii neměli jít stejnou cestou jako v hudební dramaturgii. Navíc náš pořadatelský tým je poměrně dosti „žravý“ a v otázce vína zmlsaný, takže je to i v našem zájmu. Na druhou stranu, když má někdo rád halušky a bramboráky, není důvod, abychom to nějak stigmatizovali, a letos budeme mít mimo spoustu specialit a netradičních pochoutek zastoupen i tento typ občerstvení.

Podtitul festivalu zní „Festival osobností“. Letos je program opravdu hvězdný, budete mít dost podobně hvězdných účinkujících i na další roky, aniž byste se opakovali:

Co se týká hudby, nedovedu si představit, že by nebyly kapely, interpreti a nápady na sestavení skvělého programu, už teď máme jasnou představu a tipy na HS 2019 a zdaleka ne vše se nám tam vejde. Navíc čím dál víc se určitě budeme koukat i za hranice. Máme velmi kultivované a novým objevům otevřené publikum, to umožňuje v otázce dramaturgie odvážnější kroky a experimenty. To se týká i nehudební části programu. Pokud bychom spočítali ty, které jsme letos pozvat chtěli a kteří bohužel neměli v daném termínu prostor, nebo se nám do programu už nevešli, bude to také stačit na několik dalších festivalů.

Welcome scéna má pro kapely pozitivní dopad

Z mého pohledu amatérské začínající muzikantky je Welcome scéna něco skvělého, co bych doporučila dalším festivalům a strašně by to hudební scéně v ČR prospělo. Sledujete, jak se daří kapelám, které ji prošly dál? Jaké hraní na ni pro ně mělo efekt atd.?

Tady se vyloženě nabízí uvést osobní zkušenost. Organizuji v rámci svého zaměstnání kulturní akce města Opavy a na některých z nich rádi dáváme mimo jiné příležitost méně známým nebo začínajícím kapelám. Takový formát, jako je Welcome scéna, je pak výborným prostředkem pro hledání námětů. Dramaturgové **Ondra Oborný** a **Milan Tesař** jsou navíc zárukou kvalitního výběru, který mají možnost si poslechnout naživo, mimo běžné návštěvníky, také jiní dramaturgové, organizátoři kulturních akcí a hudební publicisté, kterých na Hradecký slunovrat tradičně jezdí spousta. Od loňského ročníku jsme už tři kapely z Welcome scény obsadili na městských akcích v Opavě. A to je jen jeden dílčí příklad za všechny, výčet by mohl být určitě mnohem delší.

Co nebo kdo je Justin Vačice?

To bych taky ráda věděla! Obecně lze říci, že je to plyšová vačice, která nám dost přerostla přes hlavu. Dělat celý festival s úsměvem na tváři vyžaduje jistou dávku šílenství, takže se stalo, že interní humor přerostl v to, že neúmyslně máme festivalového maskota, který si dost žije vlastním životem, zejména na sociálních sítích. Ale třeba **Blanka Ševčíková** z našeho týmu si jej vyžaduje na každý výlet, fotky s ním má už kdekdo, třeba i TGM. Tedy herec, který prezidenta hrál. Další detaily asi nebudu zmiňovat, abychom si zachovali aspoň špetku serióznosti.

Zimní Hradecký slunovrat je okrajový bratříček velkého festivalu, nebo plnohodnotný bratr?

Zimní verze je úplně jiný formát, srovnání není asi úplně na místě. Je to určitě plnohodnotný bratr nebo sestra, jen o něco menší. Na druhou stranu se dá na **Winter Edition** pohlížet v jistém ohledu jako na ještě odvážnější projekt. Z hlediska dramaturgie je letní i zimní verze stejně pestrá, rozdíl je ovšem ten, že ta zimní se odehrává jeden večer v interiéru Velké dvorany Červeného zámku, tedy je jen jeden hlavní program, není žádná další stage, kam by si případně mohli odskočit návštěvníci, které daný program zrovna moc nezajímá. Je to tak trochu sázka na jistotu, kterou se rádi chlubíme, a tou je již zmiňované skvělé publikum, které rádo objevuje a už snad i tak trochu počítá s pestrostí a širokým záběrem.

Večery s Hradeckým slunovratem mě zaujaly pestrostí programu. Můžete přiblížit, o co se jedná lidem, kteří nejsou z Opavy?

Kapel a programů, na které už se v rámci festivalu nedostane, je stále dost, a to nejen z našeho pohledu. Zájem zahrát si (buť s nejistou vidinou honoráře, protože vstupné na tyto akce bývá většinou dobrovolné) je velký i ze strany muzikantů. Byla by velká škoda tohoto potenciálu nevyužít, proto jsme začali pravidelně pořádat tyhle večery ve spřáteleném opavském podniku U Dvou dobráků – Galérka. Ale občas se vydáme taky na zámek s vinnou degustací nebo nějakým speciálním koncertem ve sklepení (letošní premiéra projektu Šuranská & Uvira). Hlavní zásluhu na organizaci těchto večerů má naše **Iva Hartmannová**. Kolem festivalu navíc vznikla určitá komunita, takže jsou to zároveň i příjemné příležitosti pro setkávání s milými lidmi nad dobrým pivem. A ukázalo se, že naplnit dokážeme i cestopisnou přednášku, která svým časem konání jde proti času hokejového utkání (nevím jakého, prý důležitého, říkali kluci).

Kastelán zámku je naší velkou oporou

Využíváte areál Nejpohádkovějšího zámku v ČR, jaká je spolupráce s Národním památkovým ústavem?

Magdaléna Hájková z Hradeckého slunovratu: Nadšení je víc než milionový rozpočet.

Napsal uživatel Renáta Procházková
Úterý, 22 Květen 2018 23:28

[REDACTED]